

Bezoek
adres Bezuidenhoutseweg 27-29
2594 AC THE HAGUEPost
adres P.O. Box 11729
2502 AS THE HAGUE
The Netherlandstelefoon +31 70 3478871
e-mail info@nogepa.nl
website www.nogepa.nlK.v.K. 27095808
BTW NL 44.65.295.B01

Aan de Minister van
Economische Zaken en Klimaat
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC DEN HAAG

Referentie	Contactpersoon	Tel. Nr.	E-mail	Den Haag,
2012-0020	Marieke van den Akker	070-3478871	Marieke.van.den.akker@nogepa.nl	11 december 2020

Betreft: Zienswijze NOGEPA inzake wijziging van het Mijnbouwbesluit (het verwijderen of hergebruiken van mijnbouwwerken)

Excellentie,

Inleiding

De Nederlandse Olie en Gas Exploratie en Productie Associatie (NOGEP

A) behartigt de gemeenschappelijke belangen van bedrijven die een vergunning hebben voor de exploratie, ontwikkeling en productie van koolwaterstoffen (gas en olie) op land en offshore in Nederland.

NOGEP

A heeft kennisgenomen van de inhoud van de wijziging van het Mijnbouwbesluit (het verwijderen of hergebruiken van mijnbouwwerken) zoals deze per 13 november 2020 ter publieke consultatie is neergelegd (hierna vermeld als "ontwerp-Mijnbouwbesluit" of "oMbb"). NOGEPA verwelkomt als belanghebbende de mogelijkheid een schriftelijke zienswijze in te dienen. NOGEPA heeft de voorgestelde wijzigingen in het ontwerp-Mijnbouwbesluit getoetst aan drie facetten: (1) of deze volgens de industrie aansluiten op het Wetsontwerp Wijziging van de Mijnbouwwet (het verwijderen of hergebruiken van mijnbouwwerken en investeringsaftrek), kamerstuk 35462 (hierna vermeld als "het Wetsontwerp"), (2) of een evenwichtige balans wordt bereikt tussen de betrokken belangen en (3) of het geregelde werkbaar is in de praktijk.

Na intensieve bestudering van het oMbb moet NOGEP

A tot haar spijt constateren dat de tekst en het stelsel van enkele artikelen van het oMbb nodeloos ingewikkeld zijn en onbegrijpelijk zijn weergegeven. Bovendien past een aantal onderdelen naar de mening van NOGEPA niet in het stelsel van de wet. Om die redenen is NOGEPA van mening dat nog aanzienlijke aanpassingen in de voorgestelde wijzigingen dienen te worden aangebracht. Daarentegen vermeldt NOGEPA graag dat de concept Nota van Toelichting begrijpelijk en acceptabel is, waarvoor complimenten.

Graag wordt uw Ministerie verzocht om bij de vaststelling van het definitieve Mijnbouwbesluit rekening te houden met het navolgende commentaar. Dit commentaar bestaat uit drie delen, te weten:

- I. Commentaar betreffende drie belangrijke onderwerpen die onduidelijk en onwerkbaar in het ontwerp-Mijnbouwbesluit zijn geregeld;
- II. Artikelsgewijs commentaar voor zover niet ad I reeds vermeld;
- III. Nota van Toelichting

Ad I. Commentaar betreffende drie belangrijke onderwerpen die onduidelijk en onwerkbaar zijn geregeld

Op hoofdlijnen zijn drie situaties onvoldoende duidelijk beschreven in het ontwerp-Mijnbouwbesluit, en in de praktijk onwerkbaar:

- A. de situatie van 'buiten werking' zijn en 'tijdelijk buiten werking' zijn (artikel 39);
- B. 'een gedeelte van een mijnbouwwerk' (artikel 40 en 40a);
- C. het verwijderingsplan en andere reeds bestaande verplichtingen (artikel 40c).

Ad. A. de situatie van 'buiten werking' zijn en 'tijdelijk buiten werking' zijn (artikel 39)

Schets van het probleem

De definitie van "buiten werking zijn" staat als volgt in het Wetsontwerp omschreven:

"1. aj. buiten werking: een situatie, waarin een mijnbouwwerk, kabel of pipleiding, bestemd voor het opsporen of winnen van delfstoffen of aardwarmte dan wel het opslaan van stoffen of het opsporen van CO₂-opslagcomplexen niet meer als zodanig in werking is;"

Maar onduidelijk is wanneer een mijnbouwwerk niet meer "als zodanig" in werking moet worden geacht. Moet NOGEPa de definitie zo begrijpen dat indien geen gas of olie door (een deel van) een mijnbouwwerk stroomt, sprake is van "buiten werking zijn"? In het bevestigende geval moet er in beginsel iedere keer dat meer dan vier weken lang geen gas of olie door het mijnbouwwerk stroomt een melding worden gedaan, binnen een jaar een verwijderingsplan worden ingediend en vervolgens worden verwijderd.

Een duidelijke afbakening van het begrip "buiten werking" klemt te meer nu op grond van artikel II jo. 44 lid 1 Mijnbouwwet een niet-tijdige melding van buiten werking zijn leidt tot een economisch delict. Stel: de verwachting op voorhand is dat een reparatie of een andere situatie als vermeld in artikel 39 oMbb korter dan zes maanden duurt, maar uiteindelijk langer dan zes maanden in beslag neemt, dan zou dat leiden tot het plegen van een economisch delict. Een dergelijke consequentie is buitenproportioneel en ongewenst.

Het komt heel vaak voor dat om diverse redenen gedurende een bepaalde periode tijdelijk geen gas of olie door een mijnbouwwerk stroomt. Veel voorkomende gevallen van tijdelijke geen olie- of gasproductie, zonder dat sprake is van definitieve uitbedrijfname, zijn:

- onderhoud en reparatie;
- het wachten op aansluiting op infrastructuur;
- het onderzoek naar geschiktheid voor opsporing, winning, opslag of aardwarmte;

- het wachten op definitieve vergunningen of toestemmingen.

Deze situaties zijn wereldwijd onderdeel van de normale bedrijfsvoering van mijnbouwondernemingen. Uit ervaring weten de leden van NOGEP A dat mijnbouwwerken langer dan zes maanden buiten werking kunnen zijn indien sprake is van, bijvoorbeeld, reparaties, onderhoud of aanpassingen (sub a), het doen van onderzoek (sub c) of het uitvoeren van werkzaamheden in de normale bedrijfsvoering (sub e).

NOGEP A is nagegaan of het logisch is de hiervoor vermelde gevallen van tijdelijk niet-produceren aan te merken als “buiten werking zijn”, “tijdelijk buiten werking zijn” of als “ontheffing” (wel buiten werking zijn maar met mogelijkheid voor de tijdelijke ontheffing van verplichting tot het overleggen van een verwijderingsplan alsmede de verplichting tot verwijderen van het mijnbouwwerk).

De bedoeling van de wetgever is dat infrastructuur wordt verwijderd waar geen reëel vooruitzicht op voortgezet, toekomstig gebruik is, of zoals het in de Toelichting staat: *“Het mijnbouwwerk is dan definitief uit bedrijf genomen”*. Echter, het kan niet de bedoeling zijn dat activiteiten die tot de normale bedrijfsvoering van mijnbouwondernemingen, als in bovenvermelde gevallen behoren en bedoeld zijn om productie voort te zetten, de procedure tot verwijdering in gang zetten met alle consequenties van dien. De conclusie van NOGEP A is dat in bovenvermelde gevallen het mijnbouwwerk in de gekozen systematiek van verwijderingsverplichtingen **niet** als “buiten werking” moet worden gedefinieerd.

NOGEP A geeft graag een aantal voorbeelden.

1. Groot onderhoud aan platform dat langer duurt dan gepland en uiteindelijk meer dan een jaar. Zou er dan na zes maanden een buiten werking melding moeten komen met tegelijkertijd alvast een aanvraag voor ontheffing voor verwijdering en ontheffing voor het indienen van een verwijderingsplan? Dat lijkt niet zinvol. NB: het huidige ontwerp-Mijnbouwbesluit staat ontheffing niet toe ingeval van langdurig onderhoud.
2. Het kan jaren duren voor een exploratieput ontwikkeld wordt, in verband met studie, uitkomsten van verkenningsonderzoek en beschikbaarheid van infrastructuur en vergunningen. Als deze situatie als “buiten werking zijn” wordt aangemerkt, moet de put buiten gebruik worden gesteld. Tijdelijke ontheffing is niet mogelijk (alleen voor “opnieuw” gebruiken). Dat is natuurlijk ook niet de bedoeling.
3. Productie mag pas (weer) worden opgestart als de minister met een nieuw winningsplan heeft ingestemd. De procedure van instemming met een winningsplan duurt zo anderhalf jaar. Moet de mijnbouwonderneming dan melden en ontheffing aanvragen en daarvoor retributies afdragen, omdat de procedures langer dan zes maanden duren?
4. Er wordt gedurende een periode niet geproduceerd, omdat een studie wordt gedaan naar de drukopbouw.

Op grond van het voorgaande concludeert NOGEPa dat onpraktische, buitenproportionele en niet-doelmatige regelgeving ten aanzien van buiten werking zijn een groot beslag zal gaan leggen op de interne capaciteit van mijnbouwondernemingen, maar ook op die van uw Ministerie en van SODM. Uiteraard wordt dat beslag nog intensiever als sprake zal zijn van handhavingsverzoeken en procedures. Uit de paragraaf in de Toelichting over de administratieve lasten blijkt dat wordt uitgegaan van ongeveer twee ontheffingen per jaar. Wanneer de hierboven vermelde situaties van normale bedrijfsvoering worden beschouwd als "buiten werking zijn", zal sprake zijn van een veelvoud van ontheffingsaanvragen (en intrekkingen wanneer geen sprake meer is van 'buiten werking zijn'). Ook zal een administratie van melden en weer afmelden moeten ontstaan voor gevallen waarin het tijdelijk buiten gebruik zijn meer dan zes maanden, maar minder dan een jaar (of de termijn vermeld in het verwijderingsplan?) duurt.

Oplossingsrichting

NOGEPa raadt aan in het ontwerp-Mijnbouwbesluit een lijst op te nemen waarin wordt verduidelijkt dat voormelde gevallen niet als "buiten werking" worden aangemerkt. Artikel 49 van de Mijnbouwwet geeft ruimte voor zo'n lijst. Het voorgestelde artikel 39 oMbb kan daarvoor worden gebruikt. Daarmee wordt dan ook een nadere uitleg van het begrip "buiten werking" gegeven.

Het artikel kan alsdan komen te luiden:

"Niet als buiten werking wordt aangemerkt:

- *het uitvoeren van onderhoud, reparatie of aanpassingen aan (een gedeelte van) het mijnbouwwerk;*
- *het doen van onderzoek na een ongeluk of incident;*
- *het doen van onderzoek naar geschiktheid van opsporing, winning of opslag of aardwarmte;*
- *de uitvoering van werkzaamheden in de normale bedrijfsvoering of het tijdelijk niet beschikbaar zijn van ondersteunende installaties, pijpleidingen, kabels, mensen, middelen, of materialen die noodzakelijk zijn voor het in werking houden van het mijnbouwwerk;*
- *het wachten op aansluiting op infrastructuur;*
- *het wachten op definitieve vergunningen of toestemmingen;*
- *het doen van onderzoek naar de aansluiting van een put."*

Schets van het probleem

Het in de oMbb opgenomen artikel 39 gaat over tijdelijk buiten werking zijn, waarvoor krachtens artikel 44 lid 1 van het wetsvoorstel geen melding nodig is.

NOGEPa begrijpt het artikel bezien in samenhang met artikel 44, lid 1, 2 en 3 van het Wetsvoorstel als volgt. Als een mijnbouwwerk buiten werking is gesteld, moet dit binnen vier weken worden gemeld. Een mijnbouwwerk dat buiten werking is gesteld moet worden verwijderd. Hiertoe moet de vergunninghouder binnen een jaar na buitenwerkingstelling een verwijderingsplan overleggen (art. 44, lid 1, 2 en 3 wetsvoorstel). Op de verplichting om binnen vier weken te melden bestaan uitzonderingen (art. 39 oMbb).

De melding hoeft niet te worden gedaan indien het mijnbouwwerk buiten werking is vanwege de in art. 39 sub a t/m e vermelde gevallen. In deze uitzonderingsgevallen hoeft de melding pas te worden gedaan na zes maanden.

Aan details voor deze categorie bestaat wat minder behoefte bij de sector. Het gaat immers alleen om uitstel van de meldingsplicht voor een korte periode van zes maanden. De systematiek impliceert dat, na het doen van de melding, wel de verplichtingen van art. 44, lid 2 en lid 3 van het Wetsvoorstel gaan gelden. Dit zou betekenen dat het mijnbouwwerk dan evengoed moet worden verwijderd en dat een verwijderingsplan moet worden ingediend, terwijl goed mogelijk is dat, bijvoorbeeld, een in gang gezette reparatie of een onderzoek niet zijn afgerond binnen zes maanden. Noch het Wetsvoorstel, noch het oMbb voorziet in de situatie dat de uitzonderingsgevallen voortduren na zes maanden. In zo'n geval moet binnen een jaar een verwijderingsplan worden ingediend en vervolgens tot verwijdering overgegaan, terwijl juist in die gevallen wordt gewerkt om (weer) te kunnen produceren.

Omdat de ervaring uitwijst dat in vermelde gevallen mijnbouwwerken langer dan zes maanden buiten werking kunnen zijn, is op voorhand duidelijk dat de melding alsnog zal moeten worden gedaan. Zodoende is al gegeven dat het (administratieve) voordeel van artikel 39 van het niet hoeven doen van een melding, niet wordt gerealiseerd.

Oplossingsrichting

Indien u de huidige tekst van artikel 39 oMbb handhaaft, verzoekt NOGEP A u om die reden de vermelde periode van zes maanden te laten vervallen, of in ieder geval (i) de termijn te verlengen tot 1 jaar en (ii) een mogelijkheid op te nemen dat de termijn van zes maanden desgevraagd kan worden verlengd. De omstandigheden die de grondslag vormen voor uitstel van de meldingsplicht (zoals bijvoorbeeld onderhoud aan een mijnbouwwerk) duren in de regel langer dan de in het oMbb voorgestelde tijdspad van zes maanden. NOGEP A maakt zich zorgen over een veelheid van meldingen (en afmeldingen, waarvoor overigens geen regeling is opgenomen) die interne capaciteit van zowel uw Ministerie als van de mijnbouwondernemingen onnodig belast.

Daarbij zou dan ook moeten worden geregeld dat in de uitzonderingsgevallen van artikel 39 sub a tot en met e oMbb de verplichtingen van artikel 44, lid 2 en lid 3 van het Wetsvoorstel niet gelden. Dus dat niet vanzelf een verwijderingsplicht in werking treedt na een bepaalde periode in voormelde gevallen. In de praktijk zal een vergunninghouder een mijnbouwwerk immers niet verwijderen enkel omdat een periode van zes maanden buitenwerkingstelling is verstreken als, bijvoorbeeld, reparatiewerkzaamheden na zeven maanden zijn afgerond en het mijnbouwwerk weer in gebruik kan worden genomen.

Indien u de huidige tekst van artikel 39 oMbb handhaaft, verzoekt NOGEP A u tevens een definitie op te nemen van het begrip "buiten werking" dan wel "*het niet meer als zodanig in gebruik zijn*". Uitleg van bedoeld begrippen is geboden ten behoeve van de rechtszekerheid.

Vergelijkbare artikelen

Al het bovenstaande geldt mutatis mutandis ook voor artikel 58 oMbb.

Al het bovenstaande geldt mutatis mutandis ook voor het buiten werking zijn van kabels en pijpleidingen.

Ad B. 'een gedeelte van een mijnbouwwerk' (artikel 40 en 40a)

Schets van het probleem

NOGEPa begrijpt de bedoeling van artikel 40, eerste lid oMbb, jo. artikel 45, vijfde lid van het Wetsvoorstel aldus dat mijnbouwwerken als vermeld in artikel 2.1, eerste lid, Mbb die zelfstandig buiten werking zijn, onder het verwijderingsregime vallen, dus óók als deze fysiek met andere mijnbouwwerken zijn verbonden en dus op grond van artikel 2.1, tweede lid, als één mijnbouwwerk worden beschouwd. Wanneer dus bijvoorbeeld een put buiten werking is op een mijnbouwlocatie waar andere putten en de winningsinstallaties nog in werking zijn, dan geldt het verwijderingsregime voor de buiten werking zijnde put. Dit wordt ondervangen door het gebruik van de term "een gedeelte van een mijnbouwwerk".

De reikwijdte van het begrip "een gedeelte van een mijnbouwwerk" is echter veel te ruim. Onder dit begrip valt immers ook een gedeelte van een mijnbouwwerk als vermeld in artikel 2.1, eerste lid, Mbb. Zo valt een niet meer in gebruik zijnde opslagtank of wateropvangbak ook binnen de reikwijdte van deze definitie en zou ook in die gevallen een meldingsplicht gelden, tijdig een verwijderingsplan dienen te worden opgesteld en verwijderd te worden. Dit kan niet de bedoeling zijn, nu dergelijke gedeelten van een mijnbouwwerk niet van doen hebben met het uit productie nemen van een mijnbouwwerk.

Dat "een gedeelte van een mijnbouwwerk" niet moet worden gezien als een gedeelte van een mijnbouwwerk als bedoeld in artikel 2, eerste lid, Mbb, blijkt ook uit artikel 45, vijfde lid van het Wetsvoorstel; daarin staat immers "een gedeelte van een mijnbouwwerk, waaronder een boorgat". Dit artikel doelt dus op mijnbouwwerken als bedoeld in artikel 2, eerste lid Mbb die fysiek met andere mijnbouwwerken als bedoeld in artikel 2, eerste lid Mbb zijn verbonden en daarom op grond van artikel 2, tweede lid Mbb als één mijnbouwwerk worden beschouwd.

Bovendien wordt alleen in de artikelen 40 en 40a oMbb gesproken van "een gedeelte van een mijnbouwwerk" en in de andere artikelen van "een mijnbouwwerk".

NOGEPa is het er mee eens dat het verwijderingsplan niet onderdelen of elementen van verwijdering hoeft te bevatten die vallen onder andere procedures. Het Mijnbouwbesluit zou dat in ongeveer deze woorden kunnen zeggen. De leden 2 en 3 van de artikelen 40 en 40a oMbb zijn echter niet goed leesbaar en roepen veel vragen op. En hoe verhoudt dit zich tot de beoogde regie- en overzichtsfunctie van het verwijderingsplan? En wat houdt de zinsnede "voor zover met het werkprogramma in de verwijdering van het mijnbouwwerk is voorzien" in artikel 40a, tweede lid in? Het werkprogramma gaat over het buiten gebruik stellen van een boorgat, waarop dit artikellid niet ziet. Tot slot mist NOGEPa in artikel 40a, derde lid een verwijzing naar artikel 44, tweede lid van het Wetsvoorstel.

Oplossingsrichting

Wanneer in de artikelen 40 en 40a oMbb wordt verwezen naar de mijnbouwwerken als bedoeld in artikel 2, eerste lid Mbb gelden de verplichtingen voor deze afzonderlijke mijnbouwwerken. Indien nodig kan artikel 2, tweede lid Mbb buiten toepassing worden verklaard. Dit maakt het systeem overzichtelijker en voorkomt dat kleine onderdelen van een mijnbouwwerk die niet meer gebruikt worden, zoals een regenwateropvangbak, meteen tot een verwijderingsprocedure moeten leiden.

NOGEP A stelt voor de artikelen 40 en 40a leesbaarder te maken door deze als volgt aan te passen:

“Artikel 40

1. De vergunninghouder is verplicht te melden dat een mijnbouwwerk buiten werking is, als bedoeld in artikel 44, eerste en vijfde lid van de Wet, behoudens in de navolgende gevallen:

- a. Indien een boorgat als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, buiten werking is en de inspecteur-generaal der mijnen voor dat boorgat een werkprogramma voor het buiten gebruik stellen van een boorgat als bedoeld in artikel 74, eerste lid, heeft ontvangen,*
- b. indien een mijnbouwwerk als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen b tot en met g buiten werking is en Onze Minister voor dat mijnbouwwerk een aanvraag om een wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 40, tweede lid, van de wet, of een verandering van een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht heeft ontvangen, of*
- c. indien de inspecteur-generaal der mijnen voor een mijnbouwwerk als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen a tot en met g een rapport over een essentiële wijziging of een ontmanteling als bedoeld in de artikelen 45e of 45i van de wet heeft ontvangen.*

2. Alle overige gevallen dan genoemd in het eerste lid, waarin een boorgat als bedoeld in artikel 2, eerste lid onder a buiten werking is, of waarin mijnbouwwerken als bedoeld in artikel 2, eerste lid onderdelen b tot en met g buiten werking zijn, worden aangewezen als gevallen bedoeld in artikel 44, lid 5 van de wet.

3. In het geval bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder c, zendt de inspecteur-generaal der mijnen een afschrift van het rapport aan Onze Minister.”

“Artikel 40a

1. De houder van de vergunning overlegt voor de verwijdering van een mijnbouwwerk als bedoeld in artikel 40, eerste lid, een verwijderingsplan als bedoeld in artikel 44, derde lid, van de wet.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is de houder van de vergunning niet verplicht een verwijderingsplan te overleggen,

- a. als de inspecteur-generaal der mijnen voor een of meer te verwijderen boorgaten als bedoeld in artikel 40, eerste lid, onderdeel a, een werkprogramma voor het buiten gebruik stellen van een boorgat als bedoeld in artikel 74, eerste lid, heeft ontvangen en het boorgat in overeenstemming met het werkprogramma buiten gebruik is gesteld.*

b. als Onze Minister een milieuvergunning als bedoeld in artikel 40, tweede lid, van de wet, of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht heeft verleend voor de verandering van een mijnbouwwerk als bedoeld in artikel 40, eerste lid, onderdeel b.

3. In het geval bedoeld in het tweede lid onder a is artikel 44, tweede lid van de wet niet van toepassing."

Vergelijkbare artikelen

Al het bovenstaande geldt mutatis mutandis ook voor artikel 59 en 60 oMbb.

Al het bovenstaande geldt mutatis mutandis ook voor het buiten werking zijn van kabels en pijpleidingen.

Ad C. het verwijderingsplan en andere reeds bestaande verplichtingen (artikel 40c)

Schets van het probleem

Het verwijderingsplan dient (slechts) een planningsinstrument te zijn. Er dienen geen zaken in te worden herhaald die reeds in andere procedures worden geadresseerd, mede met het oog op de betaling van retributie en het beperken van de administratieve lastendruk voor mijnbouwondernemingen.

Als NOGEPa het goed begrijpt, dan is het de bedoeling van de artikelen 40-40c om activiteiten die elders reeds gereguleerd zijn en waarop reeds adequaat toezicht bestaat geen onderdeel te laten zijn van een materiele toets in het kader van de beoordeling van het verwijderingsplan. Als het elders al goed geregeld is, dient dubbel werk te worden voorkomen. NOGEPa onderschrijft dit uitgangspunt. Met dit uitgangspunt in het achterhoofd heeft NOGEPa de vrijheid genomen de tekst van artikel 40c te herschrijven. Naar het oordeel van NOGEPa zou de instemming met verwijderingsplannen inhoudelijk gericht moeten zijn op de grote lijnen en – zoals reeds gesteld - vooral moeten functioneren als een planningsinstrument.

De belangrijke vragen zijn dus:

- a. over welk mijnbouwwerk hebben we het en hoe ziet dat er nu uit (status quo)?;
- b. wat is het eindbeeld (waar werkt de aanvrager naar toe)?;
- c. wat moet de aanvrager daarvoor doen en welke publiekrechtelijke besluiten/handelingen zijn daarvoor vereist?
- d. zijn die besluiten al aangevraagd, de meldingen gedaan en de handelingen verricht?
- e. wanneer gaat de aanvrager beginnen en wanneer is hij klaar?

Oplossingsrichting

In het hieronder voorgestelde artikel heeft NOGEP A dit stramien naar haar mening duidelijker uitgewerkt. Daarbij heeft NOGEP A een paar – volgens haar – overbodige elementen geschrapt, zoals de verplichting om in het verwijderingsplan te inventariseren welke afvalstoffen en materialen bij de opruimwerkzaamheden vrijkomen. Hierop is immers de afvalstoffenwetgeving rechtstreeks van toepassing en zal dus hoe dan ook moeten worden nageleefd.

Er is van afgezien om in dit artikel op te nemen dat instemming voorwaardelijk gegeven zou kunnen worden als nog niet alle benodigde publiekrechtelijke toestemmingen/meldingen etc. verkregen/gedaan zijn. Omdat zonder die toestemmingen/meldingen de werkzaamheden toch niet mogen plaatsvinden zou dat naar het oordeel van NOGEP A overbodig zijn. Bovendien belemmert dat het alvast verrichten van deelwerkzaamheden waarvoor wel al toestemming is verkregen.

“Artikel 40c

1. Een verwijderingsplan, bedoeld in artikel 44a, eerste lid, van de wet bevat ten minste een beschrijving van:

- a. de aanduiding, locatie, aard en functie van het mijnbouwwerk ten tijde van de aanvraag om instemming met het verwijderingsplan;*
- b. de afspraken met de eigenaar van het terrein waarop het mijnbouwwerk is opgericht en andere belanghebbenden over de toestand waarin het terrein na uitvoering van het verwijderingsplan zal worden achtergelaten;*
- c. de toestand waarin de boorgaten en putten die tot het mijnbouwwerk behoren, na uitvoering van het verwijderingsplan worden achtergelaten;*
- d. de toestand waarin het terrein en de ondergrond na uitvoering van het verwijderingsplan wordt achtergelaten, alsmede het beoogde gebruik of hergebruik van dat terrein;*
- e. de tot het mijnbouwwerk behorende kabels en pijpleidingen, waarbij wordt aangegeven of deze kabels en/of leidingen verwijderd zullen worden, dan wel schoon en veilig zullen worden achtergelaten;*
- f. de werkzaamheden die nodig zijn om het terrein, de ondergrond, de putten en boorgaten te brengen in de toestand zoals beschreven krachtens het eerste lid, onder c, d, en e;*
- g. de vergunningen, andere publiekrechtelijke besluiten en instemmingen, meldingen en andere handelingen, zoals het indienen van een werkprogramma voor het buiten gebruikstellen van boorgaten, die vereist zijn om de onder g genoemde werkzaamheden te mogen uitvoeren;*
- h. de risico's van een mijnbouwwerk voor zoutwinning waarvan een holruimte deel uitmaakt na de beëindiging van de winning, bedoeld in artikel 25, eerste lid, onder f, met een beschrijving van de maatregelen die zijn genomen om de stabiliteit van de holruimte na de buiten gebruik stelling te monitoren, op basis van een aan Onze Minister overgelegde analyse van de risico's en te nemen beheersmaatregelen in een systeembenadering.*

2. Het verwijderingsplan vermeldt binnen welke perioden de beschreven werkzaamheden beginnen en eindigen en kan in een fasering voorzien.

3. Indien ten tijde van de aanvraag de in het eerste lid, aanhef en onder h, bedoelde vergunningen, besluiten of instemmingen reeds zijn aangevraagd, de daar bedoelde meldingen reeds zijn gedaan, danwel de daar bedoelde handelingen reeds zijn verricht, wordt daarvan melding gemaakt in het sluitingsplan.

4. Onze Minister beslist binnen dertien weken na het overleggen van een verwijderingsplan over de instemming.
5. Van de instemming, bedoeld in het eerste lid, wordt door Onze Minister mededeling gedaan in de Staatscourant.
6. Met toepassing van artikel 28, eerste lid, laatste zinsnede, van de Dienstenwet is paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing op de instemming met een verwijderingsplan.
7. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld omtrent het verwijderingsplan.”

Indien u de huidige tekst van artikel 40c oMbb handhaaft, wijst NOGEPA u op het volgende:

Art. 40c lid 1, aanhef: NOGEPA neemt aan dat de in dit artikel opgesomde gegevens in het verwijderingsplan moeten staan en niet zozeer in de aanvraag tot instemming met een verwijderingsplan, zoals de tekst nu vermeldt.

Artikel 40c lid 1 sub d: Waarom wil de overheid de kosten van buiten gebruik stellen op deze wijze gemeld en dus openbaar krijgen? NOGEPA pleit voor een regeling voor vertrouwelijkheid van bedrijfsgevoelige gegevens (o.a. kosten en afspraken met derden, mede in verband met haar onderhandelingspositie jegens contractors).

Artikel 40c lid 1 sub f: Het werkprogramma voor het buiten gebruik stellen van een boorgat volgt veel later en staat niet in het verwijderingsplan.

Artikel 40c lid 1 sub g: Een kabel of pijpleiding is geen mijnbouwwerk en valt niet onder artikel 44a eerste lid Mbw en de verwijdering ervan zou derhalve ook niet onderdeel moeten uitmaken van het verwijderingsplan ex artikel 44a eerste lid Mijnbouwwet. Kabels en pijpleidingen maken niet altijd deel uit van een mijnbouwwerk. Deze zijn veelal onderdeel van een op zichzelf staande infrastructuur. Zo is in sommige gevallen bijvoorbeeld sprake van een pijpleiding die over een te verwijderen mijnbouwinstallatie loopt tussen andere mijnbouwinstallaties. Zo'n pijpleiding maakt dan op zichzelf gezien geen deel uit van de mijnbouwinstallatie, maar lijkt op basis van de huidige tekst wel in het verwijderingsplan te moeten worden betrokken. NOGEPA meent daarom dat kabels en pijpleidingen niet zonder meer in het verwijderingsplan thuishoren. NOGEPA stelt voor in sub g te expliciteren dat het slechts moet gaan om kabels en pijpleidingen die deel uitmaken van het desbetreffende mijnbouwwerk, zodat de mogelijkheid blijft bestaan dat pijpleidingen worden gebruikt voor andere transportdoeleinden (hergebruik), zoals CCS en waterstof.

Vergelijkbare artikelen

Al het bovenstaande geldt mutatis mutandis ook voor artikel 62 oMbb.

Al het bovenstaande geldt mutatis mutandis ook voor het buiten werking zijn van kabels en pijpleidingen.

Ad II. Artikelsgewijs commentaar voor zover niet ad I reeds vermeld

1. § 5.1.4 ('land') en § 5.2.3 ('zee') lijken zoveel op elkaar, dat ten behoeve van de toegankelijkheid van de regelgeving beter in de laatste paragraaf gesteld kan worden dat § 5.1.4 van overeenkomstige toepassing is, behoudens etc. Bij nadere beschouwing lijken er maar een paar verschillen te zijn die de moeite van het in het regelgeving opnemen waard zijn (en mogelijk ook naar de mijnbouwregeling doorgeschoven kunnen worden).
2. Het is buiten werking zijn, en buiten gebruik stellen. Helaas zeer verwarrende begrippen, maar het bijbehorende werkwoord kan niet verwisseld worden. Dat gebeurt nog regelmatig in de Toelichting, maar ook in art. 40b, lid 1, onder b en c.
3. Artikel 40d lid 1 sub c: Op grond van dit artikel kan de Minister instemming voor een verwijderingsplan weigeren indien het mijnbouwwerk in aanmerking komt voor hergebruik. Echter, indien instemming wordt geweigerd, omdat de Staat tot hergebruik wenst over te gaan en de vergunninghouder de mijnbouwinstallatie wenst te verwijderen, dient in dat geval in bedoeld artikel expliciet te worden vermeld dat de kosten voor "mothballing" alsdan voor rekening van de Staat komen.
4. Artikel 40e: NOGEP A verzoekt om geen limitatieve opsomming te geven van mogelijkheden van hergebruik; zo is thans de opslag van bijvoorbeeld perslucht ten onrechte niet inbegrepen en kunnen toekomstige alternatieve toepassingsmogelijkheden nog worden ontdekt.
5. Artikel 40e lid 2 aanhef: "Onze Minister vraagt (...) om ontheffing in verband met het opnieuw in gebruik nemen". Immers, de ontheffing ziet op de verwijderingsplicht en niet op het hergebruik. Datzelfde geldt voor art. 40e, lid 6 onder b: "de ontheffing niet langer nodig is omdat in een hergebruik van het mijnbouwwerk is voorzien".
6. Art. 40f, lid 1: "overeenkomstig ~~de instemming met~~ het verwijderingsplan en de voorschriften die aan de instemming zijn verbonden". Verder is het NOGEP A niet duidelijk hoe dit rapport over de verwijdering moet worden gezien ten opzichte van het eindrapport ex artikel 76, tweede lid Mbb.
7. Artikel 52 lid 3: "Een mijnbouwinstallatie is verder voorzien van apparatuur waarmee meteorologische en oceanografische waarnemingen worden verricht, voor zover Onze Minister van Infrastructuur en Milieu zulks bepaalt." Dit artikellid dient te vervallen. Immers, voor het doen van meteorologische en oceanografische waarnemingen is het Ministerie inmiddels niet meer afhankelijk van de mijnbouwindustrie. Er zijn andere, meer toekomstbestendige industrieën, zoals de windenergiesector, die het uitvoeren van deze waarnemingen thans beter kunnen faciliteren.

Als gevolg van de ontmanteling van mijnbouwinstallaties en de opkomst van andere offshore sectoren, is de mijnbouwsector al lange tijd geen hoofdgebruiker meer van de data die met bedoelde waarnemingen worden verkregen. Er zijn commerciële leveranciers van weerdata welke ook offshore waarnemingen uitvoeren en verwerken in weersvoorspellingen. Thans worden nog alle kosten voor de waarnemingen op grond van bedoeld artikellid van oudsher toegerekend aan de mijnbouwindustrie. Andere offshore-industrieën dienen naar de mening van NOGEPa naar rato van gebruik een bijdrage te leveren in de kosten die met het verkrijgen van bedoelde data gemoeid zijn. Voor de goede orde zij nog vermeld dat het niet de intentie van NOGEPa is om per direct de samenwerking met het KNMI te stoppen, maar om - middels afspraken vast te leggen in een convenant - te komen tot een sterfhuisconstructie van de samenwerking die samenhangt met de afbouw van de olie- en gasindustrie en de opkomst van andere offshore-sectoren.

8. Artikel 62b lid 1 sub a: Het komt voor dat een pijpleiding tussen twee mijnbouwwerken via of over de “*jacket*” een ander, tussengelegen, mijnbouwwerk loopt. Op het moment dat het tussengelegen mijnbouwwerk geheel zou moeten worden verwijderd, zou dat betekenen dat de pijpleiding ook moet worden verlegd. Dit is niet het geval als de “*jacket*” van het te verwijderen mijnbouwwerk kan blijven staan. NOGEPa meent dat dit kwalificeert als gedeeltelijk hergebruik en zou graag geëxpliciteerd zien dat in zo’n geval (gedeeltelijke) ontheffing kan worden verleend van het moeten indienen van een verwijderingsplan. NOGEPa stelt voor in art. 62b, lid 1 sub a toe te voegen dat ook een tijdelijke ontheffing kan worden verleend als een gedeelte van een mijnbouwwerk (de “*jacket*”) nodig is voor het gebruik van pijpleidingen. NOGEPa stelt voor in sub g te expliciteren dat het moet gaan om kabels en pijpleidingen die deel uitmaken van de desbetreffende mijnbouwinstallatie, zodat de mogelijkheid blijft bestaan dat pijpleidingen worden gebruikt voor andere transportdoeleinden (hergebruik), zoals CCS en waterstof.
9. Artikel 62b lid 3 en 4: Op grond van art. 44, lid 2 van het Wetsvoorstel geldt als uitgangspunt dat een mijnbouwinstallatie moet worden verwijderd als deze buiten werking is. Dit moet worden gemeld en er moet een verwijderingsplan worden ingediend. Op grond van art. 44b, lid 1 van het Wetsvoorstel kan de Minister een tijdelijke ontheffing verlenen van de verplichting tot het indienen van het verwijderingsplan als een mijnbouwwerk in aanmerking komt voor geheel of gedeeltelijk hergebruik. De ontheffing kan steeds worden verlengd met vijf jaar (art. 44e, lid 4 oMbb). Uit de toelichting op het Wetsvoorstel blijkt dat bij een verzoek om ontheffing en verlenging daarvan een goed onderbouwd plan moet worden ingediend. In art. 62b, lid 1 oMbb is gespecificeerd in welke gevallen ontheffing mogelijk is. NOGEPa heeft hierbij de volgende opmerkingen:

1) Hergebruik ten behoeve van waterstofproductie ontbreekt

Art. 62b lid 1 voorziet niet in de mogelijkheid dat ontheffing kan worden verleend als een mijnbouwinstallatie kan worden hergebruikt voor de productie van waterstof.

NOGEP A stelt om die reden voor aan art. 62b lid 1 een sublid toe te voegen (f) op grond waarvan ook een ontheffing kan worden verleend als een mijnbouwinstallatie kan worden hergebruikt voor waterstofproductie. Voor zover een van de bestaande subleden hier al in voorziet, zouden wij graag zien dat waterstofproductie wordt geëxpliciteerd als mogelijkheid

2) Ontheffing ingeval van hergebruik in sommige gevallen niet praktisch

In art. 62b lid 3 staat dat de ontheffing voor maximaal vijf jaar kan worden verleend. Daarna moet een verlenging worden gevraagd. Als een platform inderdaad wordt hergebruikt voor bijvoorbeeld CCS en daar vergunningen voor worden verleend, staat vast dat het platform voorlopig (35-50 jaar) niet zal worden verwijderd. Dat betekent dat op voorhand al duidelijk is dat meerdere keren een ontheffing moet worden gevraagd die per definitie moet worden verleend, omdat er vergunningen zijn verleend voor instandhouding van de mijnbouwinstallatie door hetzelfde bevoegd gezag dat ook de verzoeken om ontheffing van indiening van het verwijderingsplan beoordeelt. Bij elke aanvraag om verlenging moet ook weer een goed onderbouwd plan worden opgesteld. NOGEP A meent dat dit leidt tot onnodige administratieve lasten voor de exploitant van het hergebruikte platform – en overigens ook voor het bevoegd gezag dat steeds het verzoek om ontheffing moet toetsen. NOGEP A stelt om die reden voor dat een ontheffing voor maximaal vijf jaar kan worden verleend, te laten vervallen. Alternatief is dat art. 62b lid 3 oMbb aldus wordt gewijzigd dat geen sprake meer is van een maximumtermijn, maar bijvoorbeeld van een uitgangstermijn (“in beginsel”) waarvan onder omstandigheden kan worden afgeweken.

3) Pijpleidingen afzonderen van mijnbouwinstallaties

In het verlengde van NOGEP A's opmerking op art. 62 lid 1 sub g: door ervan uit te gaan dat pijpleidingen zonder meer deel uitmaken van mijnbouwinstallaties, geldt de verlenging van vijf jaar voor hergebruik van de mijnbouwinstallatie automatisch ook voor pijpleidingen. Voor hergebruik van pijpleidingen is dit erg kort, zeker wanneer een pijpleiding hergebruikt wordt voor bijvoorbeeld CCS of transport van waterstof. NOGEP A stelt voor expliciet een uitzondering te maken voor pijpleidingen die bij hergebruik een andere functie krijgen dan het transporteren van delfstoffen.

Bovendien mist NOGEP A een onderbouwing van de termijn van vijf jaar. Waarop is deze termijn gebaseerd (veiligheid, waarborging integriteit)? NOGEP A merkt hierbij op dat deze termijn in de meeste gevallen aan de korte kant is, zeker wanneer het zou gaan om hergebruik van pijpleidingen. Reguliere wettelijke inspecties en keuringen voor integriteit kunnen al langere termijnen beslaan. Voor wat betreft de onderbouwing van de duur van de termijn in relatie tot hergebruik van pijpleidingen: zou de termijn zijn gebaseerd op integriteit, dan stelt NOGEP A voor dat de mogelijkheid wordt geboden tot een langere termijn waarbij de vergunninghouder wordt verplicht tot het hebben van een integriteitsmanagementsysteem.

10. Artikel 73 sub c en 73a: Artikel 73 sub c is een delegatiebepaling voor buiten *gebruik* stellen van een boorgat en verwijst naar artikel 72a, doch dit artikel bestaat niet. Artikel 73a is een vergelijkbare delegatiebepaling maar dan over buiten *werking* stellen van een boorgat, terwijl alleen sprake kan zijn van het buiten *gebruik* stellen van een boorgat (zie definitie in artikel 1 wetsvoorstel). De verwijzing naar artikel 72 klopt. Een en ander is

nogal verwarrend. NOGEPA meent dat in art. 73 sub c de verwijzing naar art. 72a moet worden gewijzigd in art. 72, en dat art. 73a moet komen te vervallen.

11. Artikel 103, 103a en 103b: Het oMbb lijkt, in het verlengde van het wetsvoorstel, onvoldoende stil te staan bij de mogelijkheid dat ook pijpleidingen kunnen worden hergebruikt, bijvoorbeeld voor transport van CO₂ of waterstof. Dit blijkt onder meer uit artikel 103b sub a2. Uit deze bepaling volgt dat als een pijpleiding buiten werking is gesteld deze hetzij schoon en veilig moet worden achtergelaten, hetzij moet worden verwijderd. NOGEPA mist in deze bepaling in het bijzonder, maar ook overigens in het algemeen de mogelijkheid dat een pijpleiding, na buitengebruikstelling, op een later moment kan worden hergebruikt. Gelet op de potentie van het netwerk aan pijpleidingen op de Noordzee en op land, voor transport van CO₂ of waterstof (inmiddels zijn er al technische onderzoeken uitgevoerd waaruit blijkt dat sommige pijpleidingen hiervoor in aanmerking komen), meent NOGEPA dat dit onwenselijk is. NOGEPA stelt om die reden voor een bepaling toe te voegen op grond waarvan het expliciet mogelijk is om pijpleidingen te kunnen hergebruiken voor transport van groen gas, waterstof en/of CO₂. Dit zou kunnen worden bewerkstelligd door op te nemen dat geen verwijderingsplan hoeft te worden ingediend als een pijpleiding in aanmerking komt om op een later moment te worden hergebruikt. Dit zou bijvoorbeeld kunnen worden geregeld in een artikel 103b sub c.

Verder lijkt er ook van te worden uitgegaan dat pijpleidingen integraal worden beoordeeld. Dit gaat voorbij aan de praktijk dat pijpleidingen vaak uit secties bestaan. Zodoende biedt het ontwerp-Mijnbouwbesluit geen ruimte voor de mogelijkheid dat pijpleidingen gedeeltelijk moeten kunnen worden achtergelaten, verwijderd, of hergebruikt. NOGEPA stelt voor toe te voegen dat bij de keuze voor het achterlaten, verwijderen of hergebruiken van een pijpleiding onderscheid kan worden gemaakt naar onderdelen van de pijpleiding. De suggestie wordt gedaan in deze artikelen de mogelijkheid tot gedeeltelijke verwijdering van de pijpleiding op te nemen, namelijk slechts een verwijderingsplicht van slechts dat gedeelte van een pijpleiding dat hinder veroorzaakt. Verder lijkt de verwijzing naar art. 40c, eerste lid, onder f, resp. 62, eerste lid, onder f onjuist. Dit ziet nl. op de indiening van een werkprogramma voor het buiten gebruik stellen van een boorgat.

Als NOGEPA het goed begrijpt, is het de bedoeling dat de artikelen 103 en 103a oMbb (ook) gaan gelden voor de verwijdering van pijpleidingen op land. NOGEPA begrijpt echter niet goed hoe dit binnen de gekozen systematiek van artikel 45 van het Wetsontwerp vorm zou moeten krijgen. Uit artikel 45 van het Wetsontwerp volgt dat u de verwijdering van pijpleidingen kan bevelen, tenzij de pijpleiding in gemeentelijk ingedeeld gebied ligt en met de grondeigenaar is overeengekomen dat de leiding mag blijven liggen. Indien aan deze twee vereisten is voldaan, bent u volgens artikel 45 van het Wetsontwerp niet bevoegd verwijdering te bevelen en dan heeft een nadere onderbouwing op grond van artikel 103a oMbb geen functie en vindt ook geen afweging van belangen plaats waaraan artikel 103 invulling kan geven.

Indien de grondeigenaar niet instemt met het laten liggen, moet de pijpleiding hoe dan ook worden verwijderd en heeft een onderbouwing als bedoeld in 103a oMbb geen functie.

Via artikel 103a oMbb is paragraaf 5.1.4 en daarmee artikel 39 oMbb ook van toepassing op kabels en pijpleidingen. Met betrekking tot het buiten gebruik zijn van kabels en pijpleidingen merkt NOGEP A op dat de voorgestelde regels in het oMbb niet lijken aan te sluiten op vergelijkbare regels in het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Artikel 9 Bevb bepaalt:

1. *Wanneer een buisleiding buiten gebruik is, meldt de exploitant dit onverwijld aan Onze Minister.*
2. *Een buisleiding is in ieder geval buiten gebruik, indien deze gedurende een aaneengesloten periode van ten minste een jaar niet in gebruik is geweest voor het vervoer van een gevaarlijke stof.*
3. (...)
4. (...)

De in artikel 9 lid 2 Bevb vermelde termijn correspondeert niet met de periode van zes maanden die gekoppeld is aan de uitzondering van de meldingsplicht. Binnen de sector zijn veel leidingen die zowel aan het Bevb als het Mbb moeten voldoen. Ook dit gegeven (zie verder eerder in deze zienswijze) pleit ervoor om de termijn van zes maanden die nu in het ontwerp wordt vermeld, te verruimen tot een jaar. Bij complexe reparaties, cleaning en/of inspectiecampagnes is een leiding meestal ook langer dan zes maanden uit bedrijf.

Tot slot zij ten aanzien van artikel 103 lid 2 nog opgemerkt dat het verwijzen naar een structuurvisie geen onderscheidend criterium lijkt. Immers, het Nationaal Water Programma, STRONG en NOVI bestrijken heel Nederland. Wat is de bedoeling van de verwijzing naar de structuurvisie?

12. Artikel 161a lid 2 sub b: het heffen van retributies voor de vermelde instemmingen leidt tot onaanvaardbaar hoge kosten voor de leden van NOGEP A die – mede gezien de lage gasprijs, corona en de stikstofproblematiek – in deze ontzien dienen te worden.

Ad III. Commentaar Nota van Toelichting

13. Paragraaf 2.2.2.: aangegeven wordt dat [verwijdering van, naar NOGEP A aanneemt] een hemelwateropvang slecht een veranderingsvergunning vereist. Dat is juist, want een hemelwateropvang is geen mijnbouwwerk. Het is NOGEP A dan ook niet duidelijk wat met dit voorbeeld wordt bedoeld. Hetzelfde geldt voor het voorbeeld van het slopen van een bedrijfspand in par. 2.4.4.

14. Paragraaf 2.2.2., een-na-laatste alinea: daar mist een woord: *“Wanneer het mijnbouwwerk meer dan zes [?] tijdelijk buiten werking is, (...)”*.
15. Paragraaf 4.3: bij de administratieve lasten worden niet de te betalen retributies meegenomen. Dat zou wel moeten om een juist beeld te scheppen van de financiële lasten van de wijzigingen voor mijnbouwondernemingen.

Conclusie

De regeling van verwijderen en buiten gebruikstellen in het Wetsontwerp en het ontwerp-Mijnbouwbesluit zijn onnodig ingewikkeld. Dat leidt tot extra kosten, kans op fouten en is ook lastig in relatie tot derden, zoals omwonenden. NOGEPA denkt dat een eenvoudiger en overzichtelijker Mijnbouwbesluit kan worden opgesteld en is graag bereid onderhavige zienswijze nader toe te lichten en met uw Ministerie samen te werken teneinde tot een bevredigender resultaat te komen. NOGEPA hecht aan het op constructieve wijze in dialoog blijven met uw Ministerie en andere stakeholders.

Tot slot

NOGEPA zal mogelijk een aanvullende zienswijze in dienen wanneer omstandigheden daartoe nopen.

Tot slot wordt het zeer op prijs gesteld wanneer NOGEPA ten aanzien van de verdere gang van zaken op de hoogte wordt gehouden.

Hoogachtend,

10

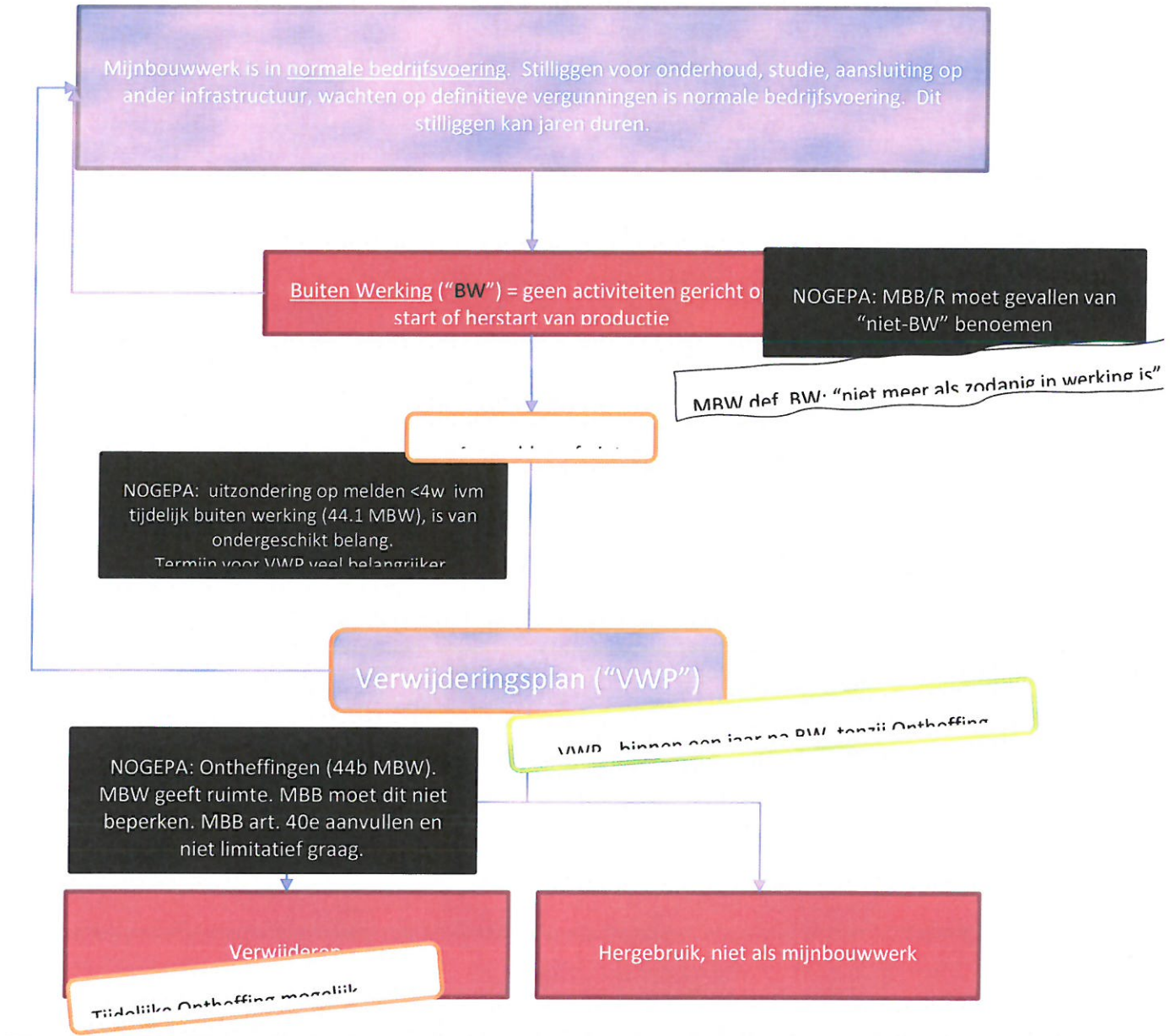
Ir. J.P.M. Peters

Secretaris-Generaal NOGEPA

Bijlage 1

Stroomschema

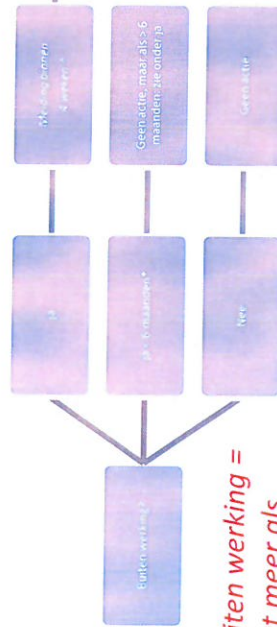
Wij geven de kern van onze opmerkingen over 'Buiten werking zijn' en indienen 'Verwijderingsplan' hieronder weer in een stroomschema.

Bijlage 2

*alleen als:

- a. reparatie/onderhoud/aanpassing bovengrondse installaties;
- b. uitvoeren werkprogramma (boorgat);
- c. onderzoek na ongeluk/incident;
- d. onderzoek naar effecten opsporing/winning/opslag;
- e. uitvoering werkzaamheden in normale bedrijfsvoering of tijdelijk niet beschikbaar zijn van installaties, etc. noodzakelijk voor in werking houden mijnbouwwerk

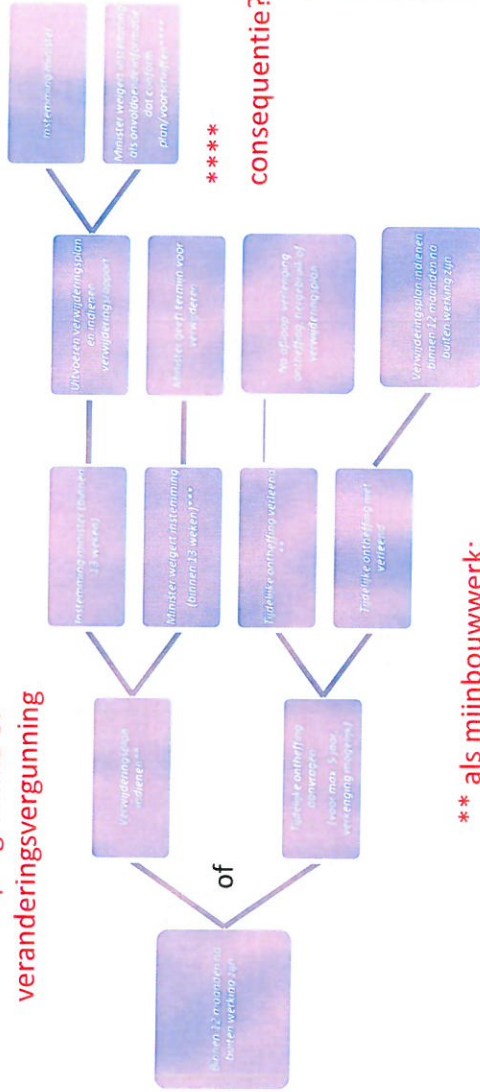
Buiten werking = niet meer als mijnbouwwerk in werking = ???

^ geen melding nodig als al werkprogramma, Wabo-aanvraag of Rapport grote gevaren

*** als:

- a. Onvoldoende beschrijving werkzaamheden/methode/kosten
- b. Onvoldoende beschrijving resultaat
- c. Volgens minister hergebruik mogelijk
- d. bodemsanering onvoldoende/geen vvgb
- e. Bestemming afval onduidelijk
- f. Planning onduidelijk/onredelijk lang

^^ geen verwijderingsplan nodig als werkprogramma of veranderingsvergunning

** als mijnbouwwerk:

- a. Nodig voor gebruik ander mijnbouwwerk
- b. Doelmatiger verwijderen/hergebruiken met ander mijnbouwwerk
- c. Na onderzoek in aanmerking komt voor geheel/gedeeltelijk hergebruik voor mijnbouwactiviteiten
- d. Rendabel opnieuw in gebruik te nemen na marktverbetering of technische innovaties
- e. In aanmerking komt voor ander hergebruik

consequentie?
